

Mál nr. 337/2009

M og

Vátryggingafélagið V v slysátryggingar ökumanns vélsleðans A

Maður meiddist þegar hann féll af vélsleða þ. 5.2.2000.

Gögn.

1. Málskot móttekið þ. 23.9.2009 ásamt fylgiskjöllum 1-9
2. Bréf V dags. 7.10.2009 ásamt fylgiskjöllum 1-10.

Málsatvik.

M segir að hann hafi verið að aka vélsleðanum A við Klukkutinda í Grímsneshreppi þegar hann hafi misst jafnvægið og fallið af sleðanum. M krefst bóta úr slysátryggingu ökumanns A hjá V en árið 2001 hafnaði V bótakröfu M og fór M fram á að V endurskoðaði þá afstöðu sína um höfnun bótaskyldu en þar sem V hafnaði því þá hefur M skotið máli sínu til Úrskurðarnefndar í vátryggingarmálum. Af hálfu M er því haldið fram að V hafi ekki sýnt fram á með óyggjandi hætti að M hafi sýnt af sér stórkostlegt gáleysi sem leitt geti til takmörkunar á bótarétti M. Þá er því haldið fram að ósannað sé að M hafi verið að "stökkv" á vélsleðanum og jafnvel þó svo hafi verið þá verði slík háttsemi ekki metin sem stórkostlegt gáleysi af hálfu M. Þá vísar lögmaður M í dóm Hæstaréttar í málinu 1996 bls. 3049. V hafnar bótaskyldu og segir að í umrætt sinn hafi M gert sér að leik að stökkva á sleðanum yfir snjóhengju nokkrum sinnum og muni M hafa misst jafnvægið í einu stökkinu og lent illa. V hafnar bótaskyldu á grundvelli 5 gr þágildandi vátryggingaskilmála sbr. 18.gr. 1. nr. 20/1954 um vátryggingasamninga. Þá vísar V í lögregluskýrslu frá 5.2.2000 og telur að upphaflegur framburður vitna hljóti að vera það gagn sem horfa verði til varðandi atvik málsins

Álit.

Í lögregluskýrslu þ. 5.2.2000 segja samferðamenn M að slysið hefði orðið með þeim hætti að þeir hafi verið að leika sér að keyra sleðana yfir snjóhengju sem þarna var og láta sleðana "stökkva" og hafi M farið yfir hana á nokkurri ferð og misst jafnvægið á sleða sínum með þeim afleiðingum að hann lenti illa og slasast. Ekki verður hjá því komist eins og gögn málsins liggja fyrir að leggja þennan framburð samferðarmanna M til grundvallar. Ljóst er því að í umrætt sinn var akstur M með þeim hætti að hann var kominn út fyrir eðlilega notkun vélsleðans og sýndi með akstri sínum stórkostlegt gáleysi. M á því ekki rétt á að fá tjón sitt bætt úr slysátryggingu ökumanns A hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á að fá tjón sitt bætt úr slysátryggingu ökumanns A hjá V.

Reykjavík 27.10. 2009.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.